

трибуна

arsenal[®] 10

30 септември 2022 г. • година XII • брой 288

В десетката На стр. 3

Акционти

Адрес на редакцията: гр. Казанлък, бул. "Розова долина" 100, офис 8 (срещу Митницата)

Честит празник, скъпи арсеналици!

Честит празник, уважаеми ветерани, колеги, партньори,
приятели, съмишленици, съграждани!

За мен е чест и удоволствие да се обърна към Вас – всички от многохиляден колектив на „Арсенал“ АД и „Арсенал-2000“ АД, към колегите от Сдружение „Българска отбранителна индустрия - акад. Стефан Воденичаров“, към нашите

е в стабилно финансово състояние, има осигурени договори, осъществяваща мащабна инвестиционна политика, непрекъснато надгражда социалната си политика. През 2022 година, само за месеците от април до септември, чети-

година до днес ние засвидетелстваме уважение към всички онези арсеналици, които със своя професионализъм и всеотдайност в работата допринасят за развитието на фирмата и за нейния просперитет. Тази година отново 51 души, изльчени от всяка структура на „Арсенал“ АД и „Арсенал-2000“ АД, получават нащето признание за своя принос и за принадлежността си към дружеството, която доказват със своя ежедневен труд.

Днес, когато посрещаме 144-ата годишнина на „Арсенал“ и 98 години от установяването му в Казанлък, искам да поздравя всички с празника на нашето дружество. Убеден съм, че за всеки един от нас „Арсенал“ не е само работно място, той е част от нашия живот, от миналото, от настоящето и бъдещето ни. Защото го градим – с упоритостта на нашите предци, издигнали завода върху пустото поле в южния край на Казанлък, с днешните ни постигнати амбиции да сме сред първите в света и с утрешните ни планове да бъдем още по-добри и по-успешни.

Арсеналици, бъдете живи и здрави – Вие и Вашите семейства!

Честит празник!

Инж. Николай Ибушев

Генерален директор на

„Арсенал“ АД

Почетен гражданин на

Казанлък

Основател и ръководител на

МК „Алтернативата на

гражданите“

партньори от близо, далеч и още по-далеч по света, към нашите съмишленици, приятели, съграждани. След две пандемични години, в трудно време на кризи и изпитания, аз се радвам да Ви поздравя с празника на „Арсенал“, който посрещаме в неговата 144-та годишнина. 98 години от тази достолетна възраст, с която малко предприятия в България и по света могат да се похвалят, „Арсенал“ е неизменно свързан с Казанлък. И както винаги е било, той определя облика на града, на общината и на целия регион. „Арсенал“ АД е най-големият работодател в страната в сферата на машиностроението, ключов фактор за развитието на българската индустрия. По мащаба на своите производствени възможности предприятието няма аналог в нашата страна. „Арсенал“ е световноизвестна фирма, с огромна продуктова листа, с висококачествена продукция, на члените места в световното оръжейно производство. И това се дължи на поколения арсеналици, съзрали живота си със завода. Дължи се на всеки един от вас днес – хората на труда, на професионализма и отговорността в работата.

Днес, в навечерието на празника, който традиционно ще отбележим, искам да ви уверя, че „Арсенал“

ри пъти бе направено увеличение на работните заплати в дружеството. Така средната работна заплата надхвърля 1850 лева, кое то е значително над средната работна заплата в Старозагорска област. Социалните придобивки нарастват. Най-открояващите се от тях през тази година са увеличеният размер на ваучерите за храна на 200 лева всеки месец и в двоен размер за фирмения празник, за Коледа и Великден, безплатният транспорт за пътуващите от други населени места, допълнителните средства за отдалеченост, новите целеви финансови стимули за новопостъпили специалисти и работници, които са в размер от 1200 до 2000 лева. Продължават напълно безплатните оп-инклузив почивки на морето за работещите тук, което е над 10 1850 почиводни годишно за сметка на „Арсенал“. Това са само част от мерките, които приема ръководството, съгласувано с фирмени синдикални организации, за да получат работниците, специалистите и служителите на дружеството необходимата грижа и да се чувстват удовлетворени и пълноценни на работните си места.

Няма друга фирма в България, която има Алея на трудовата слава. От 2004

Четвърт век начело на „Арсенал“

Поздравление на ръководните екипи на „Арсенал“ АД и „Арсенал - 2000“ АД към инж. Николай Ибушев, генерален директор на „Арсенал“, по случай неговия юбилей - 25 години начело на най-голямото машиностроително предприятие в България, предприятие символ на българската индустрия, на просперитет и успехи на световно ниво

Уважаеми г-н Ибушев,

Няма по-строг и по-справедлив съдник от времето, то пресява хората и дава заслуженото на всеки един човек на тази земя. Когато преди 25 години бъдещето на „Арсенал“ изглеждаше неясно и несигурно, Вие го поехте, понесли отговорността за един огромен завод и за хилядите хора в него. Не само за да го съхраните в новите условия на прехода, но и да го направите Номер 1 в България, запазена марка на родната индустрия, фирма със световно признание.

Този четвърт век, от онзи 8 септември 1997 година, ключов за развитието на „Арсенал“, до днес е Вашето време. В него Вие показахте за бележителните си способности на мъдръ ръководител, на инженер, новатор, търговец, дипломат, призванието на грижовен стопанин, който гради с ум и поглед напред. Всичко, благодарение на което „Арсенал“ е днес – една процъфтяваща фирма, която стои стабилно и постига успехи, се дължи на умението Ви да управлявате и да създавате екип, който се справя с предизвикателствата, има амбиции и потенциал, и да сплотявате хората в името на кауза. Каузата, наречена „Арсенал“.

Уважаеми г-н Ибушев, за всички нас е чест да сме част от Вашия екип. Знаем, че думите по-някога са недостатъчни, за да изкажем нашето дълбоко уважение към Вас като личност и Вашите заслуги за развитието на „Арсенал“.

Пожелаваме Ви здраве, сила и енергия!
На Многая лета!

С уважение,
От колегите

За резервации в ресторант „Орешака“: 0700 70 717, www.oreshaka-bg.com

Ресторант Орешака Казанлък

Работно време:
от 12.00 до 24.00 часа
(без почивен ден/

МАРИАНА И ГЕРГАНА – ЗАЕДНО В ЦЕХА И НА СТУДЕНТСКАТА БАНКА

Странно преплетени се оказват съдбите на Мариана Абрашева и Гергана Казакова. Повече от лет години работят заедно в 2/150 в „Арсенал“ АД. Освен в цеха, те бяха заедно и на студентската банка, като успешно завършиха следването си за професионален бакалавър в третия випуск на Технически колеж – Казанлък, към Техническия университет в София. Мариана постигна най-висок успех по време на обучението – шестима на държавния изпит и средна оценка от 5,79 за цялото си следване. Много добри, дори отлични, са и резултатите на Гергана, която има 5,50 на изпита и 5,13 средна оценка.

Двете дами са монтажници на боеприпаси в цех 150 на Завод 2

Всяка от тях има близо 12 години арсеналски стаж. Мариана постъпва на работа в цеха, в който работи сега, после е статистик в складовото стопанство на „Автоматични роторни линии“, по-късно преминава и на други позиции. Гергана започва трудовия си път си като производствена контрола в Завод 2 и също преминава през различни длъжности.

„Завърших средното си образование в Габрово, както се водеше тогава, в Техникум по облекло и хранене. В Казанлък нямам такова училище, каквото аз исках да завърша и затова отидох оттълько Балакана, въпреки че съм казанлъчанка, – разказва Мариана. – За бакалавърските програми научих по-обстойно от една информационна брошура, в която всичко беше много добре обяснено. Разбира се, научих за това

и от колеги. В нашия цех обаче нямаше записали се, ние с Гергана сме първите. Може би щях да кандидатствам още в по-ранните випуски, но тогава се разколебах. Малкият ми син Ивайло бе първокласник, трябваше да му обрънем повече внимание. Сега той е вече на 9 години и учи в СУ „Антим Г“. Впоследствие вече бях сигурна в решението си и се записах в Колежа. Преди това, разбира се, имаше и съответната подготовка.

Все пак отдавна бях напуснала училище, а за да влезеш в курсовете се държи изпит по математика“.

Оказва се, че Мариана се справя отлично с допълнителните си ангажименти, без да изостава и от ролята си в семейството.

А обучението не е шега, на семестър се държат до шест изпита

През цялото време тя се справя перфектно с обучението, а на държавния изпит отново се представя отлично, потвърждавайки, че получените дотогава оценки са напълно заслужени.

„Като много мои съгражданни, и аз съм свързана с „Арсенал“ и по роднинска линия, – добавя още младата жена и надежден ар-

ко Търново“.

Гергана Казакова е родом от Пазарджик, където завършила Химическия техникум, но със специалност „Електротехника“. Майка ѝ е от казанлъчия край и по стечението на обстоятелствата идвала в Енина, където живее и днес. Тук се омъжва и създава семейство. Съпругът ѝ Стефан Казаков също е арсеналец, той е началник смяна в Завод 2. Дъщеря им Христина е 22-годишна и в момента следва „Фармация“ в столицата.

„Решението да се запиша в бакалавърската програма бе лично мое.

Уведомих семейството си след това, сигурна бях че ще ме подкрепят, както и стана“, – разказва Гергана, която също показва упоритост и последователност на студентската скамейка и завършила бакалавърската степен на Техническия колеж с много добри резултати.

За успешното си обучение Мариана Абрашева и Гергана Казакова смятат, че в най-голяма степен им е помогнала политика на ръководството на „Арсенал“, което по всякакъв начин поощрява повишаването на квалификацията на своите кадри и им предоставя прекрасни условия да учат и работят. Богатият фонд на Техническата библиотека в дружеството, съветите и подкрепата на колегите с повече опит също са важен фактор, който подпомага обучението на желаещите да се развиват и напредват в професията.

„Учебният център е много добре оборудван, занятията са съобразени с работните ни графики, всичко е много добре ure-deno“, –

казват двете колежки-колежанки. „Единствено по време на онлайн обучението, което се наложи заради пандемията, имаше известни неудобства. Защото ние, освен студенти, сме майки и съпруги, а се налагаше обучението да се премести в по-късните часове или в съботните дни. Въпреки всичко, това не бяха трудности от непреодолим характер. Справихме се и с това предизвикателство“, категорично е Мариана.

За най-интересна част от досегашното обучение дават смятат, че това е усвояването на програмните продукти, които конкретно са свързани с работата на машини с цифрово-програмни устройства на металорежещи машини. Чрез тях, по зададен 3D-модел, може да се изработят различни детайли. Новите технологии са част от ежедневието, а Мариана и Гергана са силно мотивирани да надградят наученото дотук. След успешното завършване на бакалавърската степен, и двете продължават с магистратура по специалността „Технология на машиностроенето“. Така амбициозните млади жени се присъединяват към все по-разрастваща се състав на новите инженери в дружеството.

Димитър Бахчеванов

Мариана Абрашева, вляво,
и Гергана Казакова –
заедно и в труда, и в учението

АРСЕНАЛЦИ ОТНОВО ПОСРЕЩАТ УЧЕНИЦИ ОТ МЕХАНОТЕХНИКУМА

104 са учениците в Професионална гимназия „Иван

Хаджиенов“ в производството и историята на предприятието започ-

ва да преподавателят по специални предмети Златина Илиева, която е ангажирана с практическото обучение на учениците.

Професията на монтажниците и настройчиците на машини с ЦПУ стават

все по-търсени. „Нейното овладяване е важно, както за кариерното развитие на младежите, така и за съвместната им работа с фирмите партньори и обезпечаването им с кадри – дълъгът тя. – Направили сме разпределението на децата по време на стажа, включително и за тези, които ще работят с новите настойници, ангажирани с ремонта и настройването на машините с цифрово-програмно управление.“

Учебна година ще се обучават и трупат опит 31 ученици от 11 и 12 клас от специалностите „Машини и системи с ЦПУ“ и „Мехатроника“. „Новото през тази година е, че се разширява територията на обучението, като част от децата ще бъдат в монтажни цехове“, спо-

ди професионалната гимназия „Иван Хаджиенов“ има близо стогодишка история и продължава да бъде едно от най-предпочитаните училища в община Казанлък.

Ползотворни от 2015 година, когато „Арсенал“ АД става на първият партньор на ПГ „Иван Хаджиенов“ по българо-швейцарски проект ДОМИНО за дуално образование. След официалното приключване на проекта през 2019 г. идеите му продължават да се реализират със същия темп и активност, благодарение на взаимодействие между училището и бизнеса. Всяка година в „Арсенал“ се

преминава за пристъпът за първи път прага на училището. Половината от тях са в специалностите „Мехатроника“ и „Машини и системи с ЦПУ“. Голяма част от възпитаниците на Механотехникума избират „Арсенал“ АД за провеждане на своя производствен стаж. Запознаването с про-

Новото попълнение

лько, подготовката на кадри за местната индустрия. Дългогодишно и ползотворно сътрудничество свързва хаджиеновци с „Арсенал“ АД. Тези връзки не са прекъсвани през годините, но са много по-интензивни и

вливат нови кадри, преминават тук своя ученическа стаж, и успешно се включват в голямото семейство на дружеството.

Димитър Славов

ПО МУСКЕТАРСКИ:

ЕДНА ЗА ВСИЧКИ, ВСИЧКИ ЗА ЕДНА

Ако перифразираме девиза „Един за всички, всички за един“, тръгнал преди 178 години от шедъръра на Александър Дюма-баша „Тримата мускетари“ и продължил да шества по света като символ на задружност и екипност,

Отляво надясно: Отборът победител Дора, Христина и Милена

стигаме до три дами в наши дни. Дора Стефанова, Христина Христова и Милена Симеонова. Усмихнати, дружелюбни, лъчезарни, но и прекрасни стрелци. Това е един от дамските отбори по стрелба, които се състезаваха за призовите места в спортните надпревари за празника на „Арсенал“. Отбор са от 2017 година. Заедно тренират, заедно се явяват на състезанията, заедно вдигат купите, защото наистина са едни от най-добрите и печелят, както отборно, така и индивидуалните надпревари. Дойдат сред тях е Дора Стефанова, ръководител на звено „Система за управление на качеството“ (СУК) в „Арсенал“. Христина Христова е одитор „Качество“, Милена Симеонова е икономист в направление „Организация и ефективност на труда“. Сработили са се перфектно, не само заради работата в дружеството, но и заради емоцията, която им носи спортът.

69 състезатели, разпределени по трима в 23 отбора, премираха сили в надпреварата по точна стрелба, организирана за фирмения празник. Абсолютен победител, с 202 точки, е отборът на Дора Стефанова, Христина Христова и Милена Симеонова от Завод О. Христина Христова пък е Номер 1 сред всички участници в индивидуалната надпревара със 77 точки. С тези постижения момичетата само потвърждават заключението на изпитателя Чуклев.

Дора Стефанова участва в състезанията по стрелба по случай празника на „Арсенал“ от 2009 година. Многократно е печелила първо място, както отборно с нейни колежки, така и индивидуално. Впечатляваща колекция от грамоти, купи, флагчеца удостоверяват победите на Дора Стефанова и нейния отбор. Нейните „отстреляни“ 92 от максимално възможните 100 точки са достатъчно ясно доказателство за точното и око и уверена ръка. „Това е тръпка, харесва ми стрелбата, но само по мишени. Има жени, които са ловджийки, но аз не си падам по лова“, споделя дългогодишната арсеналка. Дора Стефанова вече 36 години е кадър на дружеството, един от доказалите се специалисти в своята област. А със стрелба се занимава

още от 90-те години.

Стреляла е с малка ли-брена пушка по линия на нико-гашната структура „Организа-ция“ за

и

Конструкторът инж. Куцаров и изпитателят Добрин Чуклев заедно на полигона

съдействие на отбраната“. Тогава ги е тренирал дългогодишният комендант на завода Ганcho Стойчев. Днес с тренировката на състезателите и обезопасяване на състезанията по стрелба се занимава Добрин Чуклев, изпитател към полигона, участник в мъжкия отбор на Завод 0. Няма да е преислено да се каже, че Добрин, с неговия професионализъм, знания, опит и търпение, е част от „мускетарския“ екип. Дори ние, журналистите, водени от оръжейния конструктор инж. Николай Куцаров, с типично ни любопитство да усетим тръпката пред далечна мишена, се чувстваме сигурни под зоркото око и веществите съвети на изпитателя Чуклев. А от високата на дългогодишните си наблюдения той споделя, че жените са по-добри стрелци. Вероятно, защото са по-търпеливи, успяват да си наложат вътрешно спокойствие, да се съсредоточат и най-вече – следват стриктно инструкциите на треньора. Или просто са добри, както във всичко, което правят.

ЯГОДОВО ДЪРВО ПОСРЕЩА В ЗВЕНО „ПОЛИГОНИ“

Няма как да не се възхити човек

Стоян Бузов

от 20-те години на миналия век, от подредените алеи, от изпълните вътрешнозаводски пътища... И на всяка крачка тук срещаш история. Съхранена във всеки детайл, подновен, но оставен да говори за вековното развитие на завода. Историята е в паното на 86 лета, монтирано на сградата на Главна дирекция, в първия арсеналски цех, построен в Казанлък, с отчетливо изписаната година 1924, в беседката с куполния покрив, където през 1935-а инженеро-техническият състав на „Арсенал“ се е запечатал в кадър, а офицерите са танцували в празничните вечери, в машината на 140 години в ковашкопресовия цех, запазила вековното си достойнство... И тъкмо човек да си помисли, че е видял достатъчно, когато идва поредната изненада.

Грижливо подреденото пространство пред Централна балистична лаборатория е оградено с тъмнозелена ограда, вратата на която е изработена от автентични военни щикове. Запазени с носталгията по давана отминалото време и с желанието да бъдат съхранени за поколения напред, те са застанили като с тра и пред едно от възловите места в завода.

Веднага след нея Ягодовото дърво впечатлява сградата на лабораторията – всичко е изцяло ремонтирано и обновено. Беседката за отдих отън е чисто нова, проектирана е от арх. Георги Костадинов от направление

„Проектиране, инвестиции и строителство“ на „Арсенал“, а цялостното изпълнение е извършено от специалисти на Завод 3. Съвременната визия на беседката се съчетава с удобство и уют в минутите за почивка и е своеобразен подарък за работещите тук за фирмения празник. В малката градинка, в съчината зеленина на която отмарят очите на изпитателите, се намира един от най-рядко срещаните дървесни видове в България – ягодово дърво. Цъфти в края на октомври, дава плодове, накичени като гроздове, през зимата.

Този екзотичен вечно зелен нискорасящ храст, който с годините придобива

Вратата от щикове

до 8 метра, е посаден лично от инж. Стоян Бузов, ръководител на обособено звено „Полигони“. Той е арсеналски кадър от 1992 година, като първо е работил в завода на

площадка Шейново. В периода 1996-2002 г. следва висше образование в Тулския политехнически институт. След като го завършива, отново се връща в „Арсенал“. И до днес е на своя пост, който никак не е лек. Тук се изпътва специалната продукция на предприятието. „Колегите са изключително компетентни и отговорни, – кратко споделя инж. Бузов. – Те са много добри специалисти, които могат взаимно да се заменят на различните позиции“. И шеговито добавя: „Неслучайно казват, че балистиката е като времето и жената – невинаги може точно да се предвиди“. А аз добавям – затова пък професионалистите тук си знаят работата и за тях няма непредсказуеми ситуации.

Инж. Стоян Бузов се гордее не само с работата и колегите си. Той има още един повод за радост – синът му Атанас Бузов, който е в 6 клас в ОУ „Чудомир“, наскоро е взел син колан по карате-до. Момчето тренира от една година в казанлъшкия Караке клуб „Шори Доджо“ с треньор Илиян Дянков и вече показва завидни умения.

Юлия Младенова

Ягодовото дърво впечатлява със забележителните си изненади и обновени

и възможността да се видят лице в лице и да танцува заедно на една и съща сцена.

Освен многобройните концерти, фестивалната програма на редовните издания на световния български форум включва и посещения на ансамбъл „Арсенал“ в японски училища, домове за възрастни хора, клубове и др., в които главният художествен ръководител на състава Христо Стоянов и танцовите провеждат обучение

и по български народни танци. Тъй като японците проявяват изключителен интерес към тях, тази година японската страна покажа обучението в училищата да не се отменят, а да се осъществят чрез видео връзка на различни дати от 16-и до 26-и септември в 5 учебни заведения. На тази мобила се отзиваха малките танцови от Детско-юношеския фолклорен танцов състав „Арсенал“ с ръководител Вания Минчева, която в първото онлайн-обучение, като специален приятелски поздрав към върстниците си в далечната страна, изпълниха един от популярните български танци – „Копаница“.

Продължава на стр. 4

ФА „Арсенал“ с ръководител Христо Стоянов

на 17 септември, нашият ансамбъл изпълни танца „Гергьовден“. Редовните издания на българския фестивал в Япония по традиция завършват

със участници. Тази година най-популярното нашенско мегданско хоро, което много хора в Япония вече знаят, също бе изпълнено онлайн – едновременно в Ка-

МАРИАНА БЪРЗЕЛОВА: КОЗИРОЖКА РАБОТА

да е доста по-различно, отколкото преди 40 години! Но уважението, което арсеналци имат към своите първи в професията, е същото. Затова Бързелова приема с радост факта, че през последната една година бе в Алеята на трудовата слава.

42 години в „Арсенал“. 42 фирмени празника, 42 по 365 дни в голямото семейство на казанлъшката оръжейница. Много са такива арсеналци, в случая става дума за Мариана Бързелова. Четири пълни десетилетия денят ѝ започва и завърши „между фонтана и стадиона“ – едно чудесно място, известно тук като ЕИЦ. Мястото, откъдето излизат всички „ленти“ на хилядите арсеналци – доказателството за техния труд и резултата от него, работната заплата.

И през 1981-ва, когато идва в „Арсенал“, и сега, хората, които работят тук, влагат повече ум, отколкото ръце, но – задължително и сърце, макар, както казва Мариана: „Днес всичко

е в майчинство,

но скоро я чакат да се върне. Замества

е успешно Гинка Кокаланова.

Тук всичко е сложно

След 20-те години по заплатите Бързелова има още над 20 в новия отдел.

Знанията се трупат с неизбройми ежедневни срещи и разговори за многообразното специално производство по всички заводи на „Арсенал“ – складове и магазини, конструкторски и технологични бюра, плавни отели:

„Всяка новост в производството минава

през нашите глави, но се

справяме, защото винаги

решаваме нещата заедно“.

Бързелова е нещо като доайен, най-младите момичета

в отдела са родени десети-

на години, след като тя вече

е почнала работа тук. Може

да им бъде майка. Най-добро-

то, което помага тук, освен

образоването, е опитът

директно в производст-

вото, казва Мариана и се

радва на новите си колеж-

ки, при които е точно така.

Затова и се правят бързо.

Работата с база данни е

най-сложна, тя не се прави

от всеки. Но всеки е съпри-

частен към всичко. И колежките

се радват на успе-

хите си заедно – Бързелова

за сетен път усеща това, ко-

гато получава отличио си

в „Славата“, където, макар

и с над 40 години арсенал-

ски стаж, тя попада за пръв

път есента на 2021-ва. Една

тежка за нея есен, отново

е „закъсала със здравето“.

Година по-късно, Мариана

Бързелова се чувства по-

за удоволствие из парка. Освен на разбирането от колегите, тя се радва и на подкрепата на син и дъщеря. Дончо, след като работил и на други места, сега е също в „Арсенал“. Трупа опит като оператор на машини с ЦПУ в Завод 5, вече е ОТК в Завод 1. Тича след работа да помога възъщи, къщата в Дунавци си е голяма грижа – градина, цветя, гледат си зеленчуци, плодове, държат на здравословната храна. Гледали са и животни, даже рабови коне!

„Добри са ми децата, много

трудолюбиви!“

радва се Мариана, която с надежда очаква идните месеци и новата година – чака първото си внуче от щерката Петя. Казанлъчани я познават от района, където е завършила е журналистика с отличие. Сега вече Петя живее в София и работи в голяма фирма, но не пропуска завършването си в Казанлък и Дунавци. Семейството не може един без друг. Отново – „Козирожка му работи!“.

Диана Рамналиева

С ученици на практика в „Арсенал“

Тримата Бързелови

добре. Работи, но разбира,

че и качествената почивка е важна.

Отдавна не ходят по обяд

с колежките на старата

чешма в градинката, която

наричали „Гергина“ от „Изворът на Белоногата“, но

всяка почивка се разхождат

Набират малки танцьори

Младежката група на Детско-юношеския фолклорен танцов състав „Арсенал“ приключи лятото с успешно представяне на престижния фестивал „Съльчеви искри“ в турския град Чанаккале. С подкрепата на „Арсенал“ младите танцьори изнесаха две фолклорни програми на открито в центъра на туристическия град, разположен на азиатския бряг на историческия пролив Дарданелите. Много сърдечни аплодисменти от публиката, топли спомени от Егейско море, уникатни впечатления от античната Троя, нови приятелства и споделени балкански ритми донесоха децата от състава, воден от художествения ръководител Ваня Минчева.

Новият сезон на арсеналските танцьори започва на 3 октомври. На тази дата вече става записването на всички деца, желаещи да изучават български народни танци, което ще се извърши в репетиционната зала на състава в Дома на културата „Арсенал“.

Диана Нейчева

Хироши Мунемаса, наследил обичта си към България от своя поконен баща – Шиничи Мунемаса, който бе почетен консул на страната ни в Япония и голям приятел на ансамбъла „Арсенал“.

Връзките между градовете Казанлък и Мунаката датират от 2000 г. През 2010 г. те бяха скрепени от официален Меморандум за сътрудничество – за развиване на двустранните взаимоотношения и задълбочаване на контактите в сферата на културата, образованието, туризма, бизнеса и младежките дейности.

в. „Трибуна Арсенал“

ВИДЕО МОСТ НА ПРИЯТЕЛСТВО ...

Продължава от стр. 3

Обучението започна с кратки теоретични обяснения и показване на движението на нашиенското право хоро, което е най-лесното – в три стъпки. След като зазвуча и музиката, българските и японските ученици, свързани от видео мост, го заиграха заедно и едновременно. Урокът по български танци бе последван от приятелски жест от японските деца – те направиха демонстрации на съму и показаха на българ-

ДЮФТС „Арсенал“ с ръководител Ваня Минчева

„АРСЕНАЛ“ АД - КАЗАНЛЪК

Специалисти:

- Инженер-металург - 1 бр.

Образование и квалификация: Висше техническо образование, специалност „Металознание и термична обработка на металите“ или други подобни; Средно техническо образование с продължаване на обучението.

Допълнителни изисквания: Разработване и внедряване на технологични процеси по термична обработка, коване и обемно щампована на метали и сплави. Работа със специализиран софтуер.

- Инженер-конструктор - 1 бр.

Образование и квалификация: Висше техническо образование.

Допълнителни изисквания: Разработване на конструкторска документация на приспособления и екипировка за нанасяне на химични, галванични и лакобоядийски покрития.

- Инженер-технолог на пластмасите и каучука - 1 бр.

Образование и квалификация: Висше техническо образование, специалност „Технология на пластмасите и каучука“ или други подобни. Средно техническо образование с продължаване на обучението.

Допълнителни изисквания: Разработване и внедряване на технологични процеси за преработване на пластмаси и каучук чрез шприцване и пресоване.

- Инженер химични процеси - 1 бр.

Образование и квалификация: Висше химическо, инженерно-химическо, средно специално химическо образование.

Допълнителни изисквания: Разработване и внедряване на технологични процеси за нанасяне на химични и галванични покрития и за защита на металите от корозия.

Кандидатстват за тези позиции е необходимо да притежават личностни качества като лоялност, отговорност, инициативност, умение за работа в екип, комуникативност.

- Началник-смяна - 1 бр.

Образование и квалификация: Висше химическо, инженерно-химическо, средно специално химическо образование.

Допълнителни изисквания: Професионален опит 5 години.

Кандидатстват за тези позиции е необходимо да притежават личностни качества като лоялност, отговорност, инициативност, умение за работа в екип, комуникативност.

- Инженер контролно-измервателни уреди и апаратура - 1 човек, висше техническо образование;

- Инженер ВиК - 1 човек, висше образование;

Инженер енергетик - 1 човек, висше образование;

Стоковед - 1 човек, средно специално икономическо образование;

Техник, електронна техника - 1 човек, висше образование;

Инженер производство - 5 души, висше образование;

Работници по следните професии:

Апаратчици - средно образование;

Байцвачи на метали;

Бобиньор ел. машини - средно специално образование;

Бояджии промишлени изделия, на 8-часов работен ден;

Бояджии промишлени изделия, на 7-часов работен ден;

Водач на мотокар - средно образование, работа на смени;

Електрозварчник - средно образование;

Електромонтьор - средно образование;

Електромонтьор, изграждане, поддръжка и ремонт - средно специално образование;

Електромонтьор, изпитване ел. съоръжения - средно специално образование;

Електрохименст - средно образование;

Изпитател, хидравлично налягане ММ - средно образование;

Изпитател на взривни материали;

Инструменталчик;

Лакировач, метал - средно образование, работа на смени;

Машинен монтьор - ремонт на машини - средно образование;

Машинен оператор амуниции - средно образование;

Машинен оператор компресор - средно образование;

Машинен оператор ММ с ЦПУ - средно образование;

Машинен оператор производство експлозивни вещества - средно образование;

Машинист еднокофов багер - средно образование;

Монтажник изделия от метал /боеприпаси/ - средно образование;

Монтажник изделия от метал /боеприпаси и експлозивни вещества/ - средно образование;

Монтьор поддръжка инсталации и оборудване - средно образование;

Настройчик ММ с ЦПУ - средно специално (техническо) образование;

Настройчик на пресови металообработващи машини - средно специално образование;

Общ работник в промишлеността;

Огњар - средно образование;

Окачествител - средно образование;

Оксигененст - средно образование;

Оператори на преса за метал;

Помпиер - средно (средно специално) образование, непрекъснат режим на работа на обекта - 12-часов работни смени;

Преносяч ръчно;

Производствени контроли, на 7-часов работен ден и на 8-часов работен ден - средно образование;

Работник, копач канали и изкопи - средно образование;

Работник озеленяване - средно образование;

Стругар - средно образование;

Фрезисти - средно образование;

Шлайфист - средно образование;

Шлосер - средно образование;

Чистач - средно образование.

„Арсенал“ АД е най-големият работодател в България в сфера „Машиностроене“.

„АРСЕНАЛ“ АД - КАЗАНЛЪК

търси да назначи за нуждите на

Инструменталния завод

работници по следните професии:

1. Шлайфист;

2. Стругар;

3. Фрезист;

4. Шлосер-инструменталчик;

5. Координатчик.

Телефон за контакти: 0885 079 187

• Изисквания:

- Завършено средно образование;

- Умения за самостоятелна работа

по професията.

„Арсенал“ АД предлага работа на IT специалисти

Описание и изисквания:

„Арсенал АД“ търси да назначи IT специалисти - 5 души.

Задълженията включват:

- Инсталирани и настройка на Linux (Debian / Red Hat) Windows работни станции за работа в мрежова среда;
- Осигуряване на софтуерна поддръжка на повечерните устройства.

Нашите изисквания:

- Опит в инсталацията и поддръжката на клиентски операционни системи: Windows, Linux;
- Основни познания за ползване на LibreOffice / OpenOffice, Thunderbird / MS Office (Word, Excel, PowerPoint, Outlook);
- Познания в областта на мрежовите комуникации: LAN, TCP/IP, виртуални мрежови сегменти (VLAN);
- Опит в конфигурирането и настройката на мрежови устройства;
- Конфигуриране и проследяване и отстраняване на мрежови проблеми;
- Опит в изграждането и мрежовото окабеляване на сървърни шкафове и на крайните клиенти;
- Отстраняване възникнали хардверни и софтуерни проблеми по потребителски и сървърни системи;
- Опит с периферни устройства: принтери, настройка и въвеждане в експлоатация, отстраняване на проблеми, възстановка с тях;
- Добро аналитично мислене и умение за отстраняване на проблеми навременно. Самоинициативност.

Счита се за предимство:

- Опит в обучение и консултиране на крайни клиенти;
- Образование: бакалавър или по-висока степен в областта на информационните технологии или близка до нея, с добре застъпена подготовка по информационни технологии;
- Основни познания в скрипtinga: Bash / PowerShell.

Ние предлагаме:

- Работа с млад и креативен екип;
- Заплащане по всички установени законови изисквания;
- Заплата, адекватна на търсените знания и възможности.

**За повече информация: 0882987823,
Таню Стоев**

Желаещите да кандидатстват за позициите могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД www.arsenal-bg.com/kadri или да ги получат от Офис № 1 – Пропуски, на Централния портал, от 07.00 до 17.00 часа.

Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес: kadri@arsenal-bg.com или подадени в град Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100, Офис № 4.

Работно време на офиса: всеки делничен ден.

Тел. за контакти: 0431/57747

АЛЕЯ НА ТРУДОВАТА СЛАВА 2022

ОТЛИЧИХА ОГНЕБОРЦИТЕ НА „АРСЕНАЛ“

Майстори на спорта и шампиони по пожароприложен спорт поддържат славните традиции на звеното

Екипи на звено „Противопожарна служба“ към „Арсенал“ АД бяха на първа линия при овладяването и потушаването на тазгодишните пожари, избухнали

Жечо Бонев

през месеците юли и август край Казанлък. При двата големи пожара арсеналските огнеборци имат голям принос в спасителните дейности, за което бяха отличени с грамота от кмета на община Казанлък Галина Стоянова по случай Професионалния празник на българските пожарници. Арсеналската служба е участвала в потушаването и на други локални пожари в района, възникнали в землищата на различни населени места на територията на общината.

Основна задача на ведомствената пожарна е обезпечение на противопожарната безопасност във всички заводи и обекти в структурата на „Арсенал“ в Казанлък и Мъглиж, както и на изпитвателните полигоны. Службата разполага с четири специализирани противопожарни автомобила, необходимото оборудване и специално индивидуално облекло. Очаква се звено-то да се обогати с още два противопожарни автомобила, които да са подходящи и за гасене на горски пожари. Към момента съставът наброява 31 души. Сегашната сграда на Противопожарната служба в „Арсенал“ е построена през 1974-а. Преди две години е основно реновирана – поставена е нова дограма, обновени са санитарните помещения, подо-

брени са битовите условия. Служителите разполагат с добре оборудвана фитнес зала, където тренират, тъй като в тази трудна и отговорна професия от изключително значение е отличната физическа форма.

А арсеналските огнеборци има с какво да гордеят. Оказва се, че в сравнително недалечното минало, през 70-те и 80-те години на 20 век, именно тук,

в арсеналската Противопожарна служба, се „кове“ националният отбор на България по пожароприложен спорт

Арсеналските огнеборци 13 пъти стават републикански шампиони, печелят призови места в международни състезания по пожароприложен спорт с националния отбор в редица страни, а мнозина от тях стават и майстори на спорта. Сред тях са настоящият ръководител на звено-то Жечо Бонев, Тото Славов, Анчо Шишков – дългогодишен началник на Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“ - Казанлък, Тодор Добрев, Рашо Тончев – баща на настоящия началник на Казанлъкската пожарна Станимир Тончев. С казанлъчани тренирал и Николай Николов, днес главен комисар Николов, който оглавява Главна дирекция „Пожарна безопасност и защита на населението“ от 2006 г. до пенсионирането си тази година. През 1984 година той също е обявен за „Майстор на спорта“ по пожароприложен спорт.

И до днес мъжете, калени в реали, тежки ситуации и в спортсменските надпревари с други отбори, сложени в битките с огъня, си остават безценните приетия.

Казанлъчанин става треньор на националния отбор на Турция

В южната ни съседка нямат традиции в пожароприложните дисциплини, но знайт и оценяват високо опита на своите български колеги и

са впечатленi от тяхното майсторство, от уменията и издръжливостта, които по-казват. Затова през 2010 година динят казанлъчанина Жечо Бонев за треньор. В продължение на една седмица той обучава турските пожарници за участието им в престижно международно състезание.

Противопожарните изисквания, за които следят арсеналските пожарници от ведомствената служба, са много по-стръкни, отколкото в други промишлени предприятия, предвид спецификата на производството. „Макар че задачата ни е да действаме само на територията на дружеството и да не сме длъжни да участвуаме в действия извън нея, ние винаги сме помагали и

постъпва тук през 1979 г., когато звено-то е към системата на МВР (до 2000 година), като редови служител. По-късно завършва факултета „Пожарна безопасност и защита на населението“ в Академията на МВР и работи в казанлъкската Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“, където се пенсионира през 1998 година. В дружеството се завръща като заместник-началник на звено-то през 2004-а, а от 2013-а, след излизането в пенсия на тогавашния началник Минчо Минчев, става негов ръководител.

Когато получава сигнала за пожара, възникнал в района на пътя Казанлък-Стара Загора, началникът на арсеналските огнеборци Жечо

Бонев незабавно информира ръководството на дружеството, което веднага реагира и изпраща арсеналски екип за участие в потушаването на огъня. На място отиват дежурните в момента пожарници от звено-то Жечо Бонев. Възността, арсеналските пожарници се отзовават винаги, много често са на първа линия и на най-трудните места за овладяване на огъня. Вероятно това се дължи, освен на добрата им организираност и оборудване, и на факта, че всички те имат сериозен опит и перфектно се ориентират как да действат във всяка ситуация. С началника на казанлъкската Районна служба „Противопожарна безопасност и защита на населението“ Станимир Тончев огнеборците от ведомствената пожарна координират свместната си работа.

Екипът им спира огнената стихия в един от най-riskовите райони –

територията до бензиностанцията на „Лукойл“. Покъсно арсеналци продължават действията си на други участии край пътя. След това пристигат още екипи от Стара Загора, а пожарникарите на „Арсенал“ остават до окончателното потушаване на пожара.

„Тук, при нас, момчетата имат голям опит, всеки в екипа ни има по 30 и дори повече години стаж. Не за

първи път се включваме в такива акции, – разказа командирът на екипа, включил се в гасенето на юлския пожар, Димчо Чакъров. – Край пътя,

Благодарственият адрес, 2022 г.

Където действахме тази година, и друг път са ставали такива инциденти и ние пак сме се включвали, по разпореждане на ръководството. Гасили сме пожари и в близките села“.

Друг екип, в състав Тото Славов, Димо Тачев и Кръстьо Комитов, участва в гасителните действия през август край военния полигон „Тюбето“. Поради намаление състав на звено „Противопожарна служба“ в този момент, те са извикани по спешност, тъй като по това време не са били на дежурство. Тримата извършват спасителни действия от страната на сметището, което също бе една от най-リスクовите точки в разразилия се августовски пожар.

„По време на горещото лято всички наши служители, участвали в потушаването на пожарите, се справиха отлично с поставените задачи, проявиха себеотрицание и висок професионализъм. Ръководството на дружеството ще награди споменатите огнеборци, а благодарствената грамота от кмета Галина Стоянова ще бъде изложена в музея на „Арсенал“ АД“, – казва с гордост от работата на своите колеги ръководителят на противопожарното звено Жечо Бонев.

Димитър Бахчеванов

Спортни състезания

След прекъсване от 2 години, заради COVID-пандемията, през 2022-ра арсеналици отново се включиха

Стрелба

в дълго чаканите спортни състезания, организирани от

синдикалната организация на КНСБ в дружеството. Те премериха

сили в четири спортни дисциплини. Най-голям бе интересът към надпреварата в стрелба с пистолет, в която участваха рекорден брой отбори – 23, от почти всички структури на „Арсенал“. Резултатите при тях показват очевидно женско надмошие. Отборно при жените на първо място е отборът на Завод 0, спечелил 202 точки. На второ място е Завод 1 със 123 точки, на трето място се класира Завод 6 със 104 точки. Отборно при мъжете първи са стрелците на Завод 1 – 153 точки, втори

Волейбол

е отборът на Завод 0 – 138 точки, а трето място извоюва вторият отбор на Завод 5 със 107 точки. В индивидуалната надпревара при дамите най-точна бе Христина Христова

от Завод 0, постигнала 77 точки. При мъжете индивидуалният първенец е Живко Желязков от Завод 3, съbral 67 точки.

Във футболния турнир се включиха шест тима от Завод 0, Завод 1, Завод 3, Завод 5, сборен отбор на Завод 6 и Завод 12 и на „Арсенал-2000“ АД. В борбата за третото място между съставите на Завод 6/12 и Завод 1 спечели Завод 6/12. Финалът за 1 и 2 място се игра на 28 септември между отборите на Завод 3 и Завод 0, но поради редакционното приключване на броя не можем да отразим резултат. Във волейболната битка участва отборите на заводите 0, 2 и 5. Шампион става Завод 5, на второ и трето

място съответно се класираха Завод 2 и Завод 0.

В турнира по народна топка се включиха два отбора на Завод 1 и по един на Завод 3 и Завод 5. Победител е отборът на Завод 3, следван от втория отбор на Завод 1 – цех 290, трети е Завод 5.

Народна топка

Награждаването на шампионите и на техните подгласници ще бъде на 30 септември, на празника на „Арсенал“ АД.

ИМЕНАТА НА ЛЕГЕНДАРНИТЕ ОРЪЖИЯ

За разлика от днешните модерни оръжия, обозначени обикновено с цифрово-буквени комбинации, някои от легендарните оръжия от миналото стават популярни не само с ефективността, а и с имената си. С тях те влизат в световната военна история, въпреки че оръжейници, експерти и историци продължават да спорят за това, кой, защо, как и при какви обстоятелства им е дал точно тези имена. „Трибуна Арсенал“ представя шест уникални оръжия, придобили известност със своите имена.

M20

Базуката носи името на музикален инструмент. Базуката е ръчен безоткатен противотанков гранатомет, широко използвана от американската пехота през Втората световна война. Пробивал броня с дебелина 9 см. Недостатъците му били големият размер и трудното транспортиране, както и излизашата струя от горещи изгорели газове, поради което боещ окоп не можел да стреля от него. Терминът базука все още се използва като наименование на ръчните ракетни оръжия земя-земя. Оръжието е наречено така заради външното сходство с духовия музикален инструмент базука, създаден в началото на 20 век от Боб Бърнс – музикант от Арканзас. Веднъж той намери дълга газова тръба и духнал в нея. Звученето толкова му харесало, че разработил нов музикален инструмент. Нарекъл го базука, от холандската дума *bausin* – тръба. По-късно Бърнс усъвършенствал и патентовал своята базука и създал оръдие. Според друга версия, названието е възприето заради това, че звуцът на излитания от оръжието снаряд наподобява звука на базуката.

След 1943 г. американците създават подобрен модел на базуката. Сред новите версии са M1 – за антитанкова защита, и M20 – най-успешната, която военният наричат „Супербазука“.

Неостаряващата лимонка. Революционната и евтина за времето си граната F1 е създадена от французите. Тя пред-

ставлява съвършенствали граната –нейният окончателен вариант представлявал симбиоза между F1 и английската гранатна система на оръжейния конструктор Лемън. Веднага след появата ѝ през Първата световна война започват да нари-

„Дебелата Берта“

чат граната „Лимонка“. Едно от предположенията за назирането е името на конструктора, но, като се има предвид, че неговата граната била гладка, по-вероятно е името да е свързано с външната прилика на гранатата с лимона.

„Лимонката“ F1 се превърща в основен прототип на ръчните гранати във всички армии по света до днес. Тя е и една от най-опасните противопехотни гранати, поразявашата съпособност е чудовищна. Корпусът е направен от „сух чугун“ – чултив, но много търъв материал. В момента на взрива чугунната обложка се разлага на много остри парчета, броят на осколките достига до 400.

Дебелата Берта – оръжие-чудо. Това е германско супероръдие, разработено през 1914 г. в заводите „Круп“. То е Wunderwaffe – „оръжие-чудо“ на германските въоръжени сили през XX век. Създадено е, за да руши особено здрави укрепления на противника. Всичност, оръдието се казва само „Берта“, на името на една от дъщерите на Круп, но придобило популярност като „Дебелата Берта“ или „Голямата Берта“ заради размерите си – колкото триетажна сграда.

Гаубицата била с калибр 420 mm, снарядът тежел 900 kg, далекобойността ѝ – 14 km. Тежела 43 tona. Можела да се придвиж-

ва по шосе, транспортирали са с трактори на парна тяга. Зареждането на оръдието траело цели 8 минути. При взрива снарядът образувал яма с диаметър над 10 метра. Направените общо 9 таки-ва оръдия участват в превземането на Лиеж през 1914 г. и в битката за Верден през 1916 г. Войната обаче станала много по-маневрена и тежките оръдия били спрени от производство. Едно от оцелелите било използвано при обсадата на Севастопол.

Тежкият Густав – най-едрокалибрено германско оръдие. То е свърхтежко артилерийско оръдие с калибър 800 mm. и с обсег 48 km. Тежело 1350 тона, придвижвало се на жп-платформа. Създадено е през 1930 г. в „Круп“, за да разрушава френските укрепления на Линията Мажино, най-здравите по това време. Но не е използвано, тъй като, когато битката започнала, не било готово.

„Тежкият Густав“ влиза в употреба през 1942 г., когато при обсадата на Севастопол успява да унищожи подземен склад за амуниции. Стига до мястото, натоварен на влакови вагони композиция от 25 вагона, дълга 1,5 km. За целта немците построяват специална жп-линия Симферопол–Севастопол. След това оръдието е преместено на 30 km от Ленинград. Пригответо е за стрелба, но атаката е отменена и то е върнато обратно в Германия. „Густав“ беше унищожен от немците на 14 април 1945 г., за да не бъде пленен от Червената армия.

Летящият танк – това не е фантазия. През Първата световна война танкът доказал своята ефективност, но показал и недостатъци – многотонната машина била трудно подвижна, ходовата ѝ част бързо се развалила. Модернизирайте, поставили и вериги, а за придвижването ѝ използвали автомобили и железопътна тяга. Но когато нямало автомобили и пътища, било особено трудно.

По време на Втората световна война съветските конструктори настремили се да намерят оригинално решение – създали летящ танк, хибрид между самолет и танк, наречен A-40. Над разработката 2 години работил авиоконструкторът Олег Антонов. На T-60, най-лекият по това време

ме танк, допълнително олекотен, били монтирани дървени криле. Танкът трябвало да се придвижва на буксири по въз-

ши“ е бойната машина BM-13, строго секретно оръдие с над 10 модификации.

Серийното производство на новата машина започва на 21 юни 1941 г., буквально няколко часа преди началото на войната. Червената армия за първи път използва BM-13 на 14 юли 1941 г. в боевете край Смоленск и гара Орша. Тогава „катюшите“ за секунди изстреляват над 400 реактивни снаряда по немски позиции и превръщат всичко в огнено море. Заряди зловещото въздействие на реактивните установки, немските войници ги наричат „Сталиновите арфи“.

Устройството на BM-13 е относително просто. На шаси на камион ЗИС-6 са монтирани 8 направляващи релси, от всяка могат да се изстрелят два снаряда. Теглото на заредена установка е 7880 kg, придвижва се със скорост до 40 km/h. Тъй като бързо преминавала от походно в бойно положение, внезапността на огневите удари била гарантирана. Реактивният снаряд, който няма откат, можел да бъде монтиран на всяка шаси. Така системата била много мобилна, един залп бил достатъчен да обгрне противника в бгството. Всяка бойна машина е снабдена със сандък с взривно вещество и фитил – в случай на опасност от пленяване на машината, екипажът бил длъжен да я взриви.

Има различни версии за произхода на името „Катюша“. Според една от тях името идва от маркировката КАТ – конструкция на Костиков, автоматичен, термитен. Според друга – от буквата К, с която били маркирани първите серийни машини – знак на завода „Коминтерн“, започнал производството на катюшите. Най-популярната версия е свързана с едноименната песен на Матвей Блантер по стихотворението на Михаил Исаковски, която вече се пееела, когато край Смоленск станало бойното кръщене на новата ракетна система. Установките били разположени на хълм над реката, а в песента се пее: „Расцветали яблони и груши, / поплыли тумани над рекой. / Въсходила на берег Катюша, / на високий берег, на кройт“. Бившият червеноармеец и военен историк Андрей Сапронов си спомня за разговор, проведен веднага след паметния първи залп: „Ето, това е песен!“, казал някой от възхищените войници. А Сапронов му отврнал: „Катюша!“.

Има още една разпространена версия, най-романтичната. Според нея един от войниците написал на борда на машината името на своята любима – Катюша. Звучното ѝ име моментално се харесало на всички и скоро то се разпростирило по целия фронт.

Мария Рашкова

„Тежкият Густав“

ставлява олекотено обрекено тяло, изработено от чугун с дупка за предизвикателя, която било удобно за хъръляне. Тя

ни има имена на тежки оръжия. Първото от тях е легендарната „Катюша“ – един от символите на победата на руската армия, смятана за най-страшното оръжие през Втората световна война. Това

„Катюша“

име остава и след войната като нарицателно за реактивните системи за залпов огън. Най-известна от съветските „катю-

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев. **Редколегия:** Юлия Младенова – гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Димитър Бахчеванов, Мария Пискова, Искра Буюклиева, Венко Юнаков. Със съдействието на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“АД.

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“: e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com; Юлия Младенова: 0882 98 70 14, e-mail: julia_mladenova@abv.bg, Диана Рамналиева, e-mail: diana_ramnaliева@abv.bg; Мария Рашкова: 0882 98 70 12, Димитър Бахчеванов : 0888 21 01 00